

[Himmelstrup.]

lidt uklar, lidt usikker i hele dette Forhold; man er ikke helt klar paa, hvad man forstaar ved Sprit, eller hvor omfattende Begreberne er, hvad der menes med dem i hvert enkelt Tilfælde. Det er Grunden til, at vi har foreslaaet Ordet „Spiritus“ erstattet med Ordene „Sprit samt Akvavit og Brændevin“. Vi mener derigennem at have præciseret, at den Forskæringsvirksomhed, som nu finder Sted, og hvorigennem man frembringer forskellige Cognacstyper — ja, det er vist efter Vinanordningen ikke tilladt at kalde dem Cognac, men Brandy —, i det mindste nu med denne Bestemmelse i § 1 falder uden for den Virksomhed, som kan optages af det monopoliserede Selskab, Aktieselskabet De danske Spritfabrikker.

Den ærede Ordfører for Udvalget omtalte dernæst ogsaa de Forhold, som gør sig gældende med Hensyn til Virksomhederne inden for Københavns Frihavn. Jeg kan være ganske enig med Ordføreren i, at Frihavns Karakter som Frihavn er overmaade vanskelig at opretholde, og den er umulig at opretholde for de Varer, der er Tale om her, paa Grund af hele den Lovgivning, som vi i det væsentlige har udbygget i 1927, og som jo tog Sigte paa at hindre Smugleriet.

Jeg tror derfor ikke, at det er muligt, i hvor høj Grad man end ellers kunde ønske det, at komme bort fra de nuværende finansministerielle, af toldmæssige Grunde gennemførte Bestemmelser om særlige Produktioner, Fremstillingsvirksomheder for Akvavit og Brændevin i Frihavnen. Men jeg finder paa den anden Side heller ikke, det er nødvendigt at lægge Virksomheden dernede større Hindringer i Vejen end strengt nødvendigt, og man vil have set af Bilagene til Betænkningen, at Frihavns-selskabet har henvendt sig til Udvalget med Anmodning om, at man i Stedet for Ordene „Ind- og Udførsel“ i Forslagets § 1, 1ste Stykke, 2det Punktum, vil anvende Ordene „Ind- og Udklarering“. Saa reddede man i det mindste for Virksomheden i Frihavnen visse Ting, som er af Betydning for hele Frihavns-Virksomheden, Oplagring og saadan noget, og det er da det, som vort Forslag under Nr. 6 tager Sigte paa. Vi vilde, som sagt, gerne være gaaet videre, men vi tror ikke — og deri kan jeg være enig med den ærede Ordfører for Udvalget —, at det er muligt at komme længere af de Grunde, jeg har nævnt.

Den ærede Ordfører gjorde dernæst nogle Bemærkninger til det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 12, og som tager Sigte paa at formindske den Koncessionsperiode,

som er foreslaaet i Lovforslagets § 2, 10 Aar, til 5 Aar. Jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, at i den bestaaende Aftale mellem Staten og De danske Spritfabrikker fra 1923 hedder det med Hensyn til dette Spørgsmaal, at Aftalen om hele dette Forhold kan opsiges med 6 Maaneders Varsel til en 1. Januar. Det er altsaa Udgangspunktet, og naar man midlertidigt har suspenderet dette, saa skyldes det den Omstændighed, at Aktieselskabet De danske Spritfabrikker har skullet gennemføre meget store tekniske Nyanlæg oppe i Aalborg. De har ogsaa i denne Periode overtaget Spritfabrikken „Fortuna“ som den sidste Rest af de tidligere bestaaende mange enkelte Selskaber, og dette har da ganske naturligt ført til, at man i denne Periode maatte sikre Spritfabrikkernes Virksomhed paa Basis af den bestaaende Aftale for en længere Tid. Men nu rejser det Spørgsmaal sig altsaa, om man kan vente, at Selskabet i den kommende Tid kan komme ud for noget tilsvarende. Hvis man kan vente det, saa er det rimeligt, at man forlænger Perioden; men hvis man ikke kan vente det — og det er der i og for sig ikke nogen Grund til at gøre —, saa er der i det mindste efter vor Opfattelse ikke nogen Grund til at give Koncession for saa lang en Periode som 10 Aar som af den højtærede Minister foreslaaet. Jeg kan ikke skønne rettere, end at der ikke er nogen Anledning til at tro, at denne Produktion, som teknisk og omsætningsmæssigt set nu staar paa et meget højt Stade, i den kommende 10 Aars Periode skulde komme ud for meget betydelige Kapitalinvesteringer til Nyanlæg, saaledes som Tilfældet har været i den foregaaende Periode. Jeg ved vel, at man sysler med Planer om Omlægning af Fordelingscentralerne i København, men jeg tror ikke, de er af et saadant Omfang, at de begrunder en Koncessionsperiode paa 10 Aar. Det er ud fra denne Betragtning og udelukkende af statslige Hensyn, at vi mener, det vil være rimeligt at nedsætte Koncessionsperiodens Længde til 5 Aar. Vi søger Begrundelsen dertil først og fremmest i den Kendsgerning, at den nuværende Overenskomst bygger paa en Opsigelsesfrist af kun 6 Maaneder til en 1. Januar.

Under Nr. 20 har vi stillet et Ændringsforslag, der tager Sigte paa at afgrænse det monopoliserede Selskabs Virksomhedsomraade. Jeg udtalte allerede ved Sagens første Behandling, at det var mit Indtryk, at den gældende Overenskomst maaske gav det Selskab, der havde Monopol, en lovlig vid Margen til at komme ind i og optage anden